

عنوان مقاله:

مروری بر استانداردهای میکروبیولوژی برای کاربرد پساب در ابیاری

محل انتشار:

دومین سمینار ملی جایگاه آبهای بازیافتی و پساب در مدیریت منابع آب (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

رمضانعلی خمیرچی - مربی و عضو هیئت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

خلاصه مقاله:

از اوایل قرن بیستم کاربرد مجدد فاضلاب بهصورت برنامه رزی شده در ایالات متحده آمریکا در کالیفرنیا آغاز شد و اولین مقررات در زمینه استفاده مجدد از فاضلاب در ابیاری نیز در سال 1918 در این ایالت تدوین شد انتشار رهنمودهای استفاده مجدد به ویژه از دیدگاه بهداشتی توسط سازمان جهانی بهداشت WHO در سال 1989 از اقدامات اساسی دیگری است که در این زمینه و در سطح بین المللی صورت گرفت. استانداردها و رهنمودهای کیفی فاضلاب اغلب بصورت حداکثر غلظت مجاز مجموع کلیفرم ها و یا کلیفرمهای مدفوعی بیان می شود در نشست متخصصین سازمان جهانی بهداشت WHO در سال 1973 اعلام شد که تولید پسابی با کیفیتی 100 کلیفرم در 100 میلی لیتر از نظر فنی به راحتی امکان پذیر است و ابیاری بدون محدودیت محصولات با چنین پسابی احتمالا مخاطرات بهداشتی بسیار محدودی را موجب می شود. از این رو در سال 1985 اجلاسی در انگلبرگ با حضور متخصصین از سوی باک جهانی سازمان جهانی بهداشت و مرکز بین المللی دفع مواد زاید تشکیل شد که در پایان رهنمودهای ارایه شده را به عنوان بیابیه ادلبادن پیشنهاد کرد. این مقاله مروری بوده و با استفاده از منابع موجود و در دسترس از کتابخانه و مقالات چاپ شده جمع آوری شده است.

کلمات کلیدی:

استاندارد، میکروبیولوژی، پساب، ابیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/103516>

